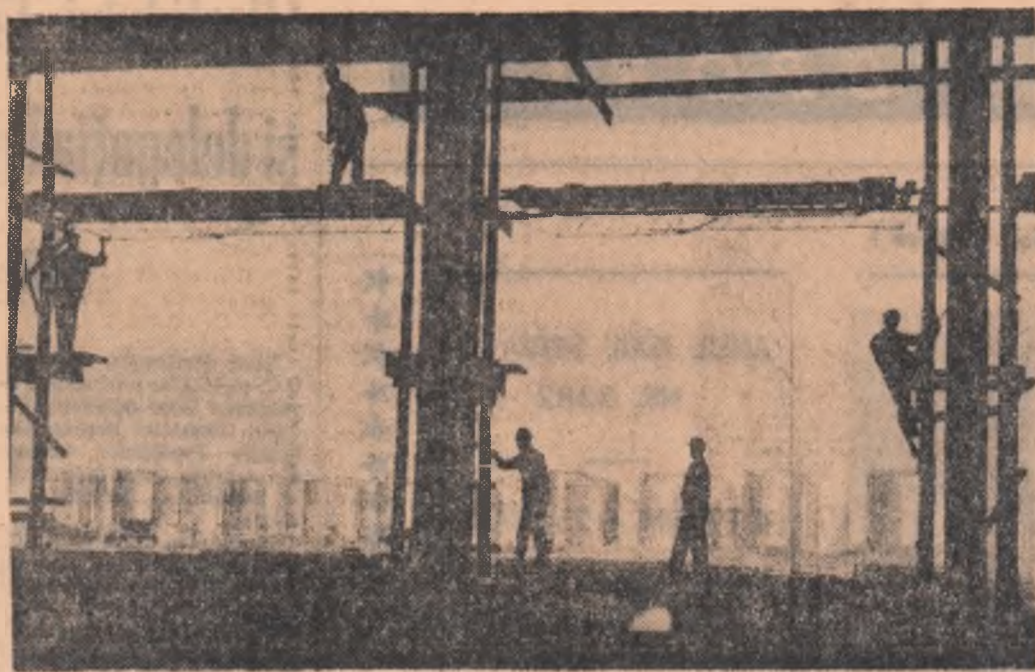

În cartierul Ducești-Cio-plea din Capitală se înalță un nou obiectiv al industriei ușoare chimice: Uzina „Policolor”. Într-o zi va produce rășini sintetice, lacuri și vopsele. Cele trei fabrici din paleta „Policolorului” vor realiza circa 15 sortimente de rășini sintetice, unele pentru prima oară în țară, cum sînt cele solubile în apă. În fotografie: lucrări de construcție la secția de materiale de maturare a rășinilor sintetice.

Foto: AGERPRES

Răscruce

(Urmare din pag. 1)

veră, atmosfera universitară, competiția concursului... Pe coloana din dreapta, ultimii ani de „seral” se desfășoară în. Cîndul de a continua își face loc treptat, după o chibzuială îndelungată, liniștită.

’63, ’64, ’65. Dumitrache e la fel de îndrăgostit. Dar amîndu-mereu noua confruntare cu facultatea. Hotărîrea are o intensitate de arc voltaic. Dar tot atât de mare e și inhibiția: „nu încă; a doua oară nu mai am voie să cad, trebuie, trebuie să reușesc...” Are în față un exemplu viu: unul din frații lui, azi inginer, a intrat la politehnică la 25 de ani. El va avea vîrstă asta în ’67... Acesta e ultimul termen. Ultimul! Ia și o hotărîre eroică: nu se va îndrăgosti, nu se va însura, pînă cînd nu va trece probele hotărîtoare. Cel din dreapta șoselei, Olaru, se însoară; în toamna ’65. Cîteva zile mai tîrziu, dă admiterea. „Voiajul de nunta” are loc la Iași, unde își va avea noul domiciliu, de student. „Luna de miere” coincide cu primele zile de curs.

Vara 1966. În vîsta lui Dumitrache obsesia studiului domină totul. Lucrează ca mai-

CĂUTĂTORII DE COMORI

Pe harta țării, Dobrogea ocupă un loc aparte, Academicianul Emil Condurache, directorul Institutului de Arheologie al Academiei Republicii Socialiste România, ne spune deundă: „nici o regiune din țară nu este atât de bogată în elemente arheologice. Tîmul cuprins între Istru și Pontul Euzin este un adevărat muzeu istoric subteran și în aer liber”.

La Constanța, pe zidurile Bibliotecii regionale s-a amenajat o hartă uriașă, care punctează localitățile străvechi ale acestui vast teritoriu bogat în istorii și legende, descoperit mai ales în ultimii 20 de ani. Hamangia, Cernavodă, Hirsova, Casimcea, Bădălag, Tariverde, Adam Clisi și în special orașele pontice sînt numai cîteva din locurile populate odinioară de strămoși și căutate azi de arheologi. Iar peste toate, tronează cu umbre și străluciri cetatea Histria.

„Cîndva marea uda îmbelșugat plaja și coastele histriene. Pontul Euzin a dăruit cetăți și țării o viață adevărată, dar paradoxală. Marea a născut Histria, aducîndu-i celebritate și tot marea, cea nelușugată, s-a retras apoi, condamnînd orașul la pierire...”

„Pentru noi Histria este importantă din două puncte de vedere, declară profesorul academician Emil Condurache. În primul rînd, pentru că cetatea este cel mai vechi oraș grecesc de pe teritoriul românesc și deci oferă condiții de studiu mai bune ca oriunde felul în care băștinășii au intrat în contact cu cetățile din vechea Eladă și felul în care acestia s-au influențat reciproc social, economic și spiritual. În al doilea rînd, aici ne bucurăm de un „noroc” arheologic: nici o localitate modernă nu s-a clădit pe ruinele histriene. Cetatea este un adevărat Pompei al țării noastre. Străzile canalizate, templele, basilicile, cartierele organizate au o vîrstă milenară și bimilenară”.

Deschis în anul 1914 de marelui arheolog Vasile Piron și abandonat în anii celor două războaie mondiale, șantierul arheologic Histria s-a dezvoltat în anii socialismului atent la valorificarea substanțială a trecutului istoric românesc. Totodată, cetatea a devenit cel mai mare muzeu arheologic în aer liber din țară, vizitat anual de zeci de mii de turiști români și străini.

Unii căldor atent, venit în

vizită la Histria nu-i va scăpa din observație truda șantierului arheologic. Și atunci, mai mult ca sigur, va fi impresionat de vîrstă tină a colectivului condus de acad. Emil Condurache, care activează la Histria. Nu există sector din cetate, în care alături de profesor sau cadrul universitar ce conduce lucrarea, s-a nu găsim capul aplecat serios și conștiința al unui tînar aflat în primul an de profesune, stagiatură, sau încă pe băncile ucenicești, studentul. Două din punctele de studiu — în cînta cetății și Edificiul roman — sînt efectiv pe „mîna” unor tineri sub 30 de ani. Alexandru Suceveanu, nume care începe să devină apreciat în lumea arheologică, este cel mai „nevrîstnic” (26 ani) șef de sector al Institutului de arheologie...

„Personal mi-a fost dat să văd numeroase cazuri de studenți veniți în practica de vară, care s-au „îmboldănit” de meserie la Histria, continuă tovarășul academician. Din păcate, însă, în prezent, acești studenți sînt aduși și ținuți pe șantier în cantul Institutului de Arheologie, fonduri ce în mod curent nu-i vizează. Ar fi normal ca Ministerul Învățămîntului, Universitatea, în colaborare cu noi, să ia atente măsuri pentru a transforma cetatea într-un adevărat șantier-scoală, prevăzută cu o bază materială planificată, așa cum, de pildă, Politehnică dispune de uzine-scoală. În fond, fiecare student al Facultății de istorie ar trebui să treacă pe la Histria — sau pe la unul din marile șantiere arheologice din țară — pentru că niciunul nu se realizează mai bine contactul cu istoria românească”.

De la interlocutorul nostru aflăm că în anul viitor, sub patronajul U.N.E.S.C.O., se va organiza în România un mare seminar internațional de arheologie, în care Histria va juca un rol important.

De la cercetătorul Alexandru Suceveanu am aflat și alte lucruri interesante. De pildă, mulți din studenții veniți pe șantier nu părăsesc Histria odată cu epuizarea săptămîntilor de practică și rămîn în continuare la săpături toată vara. Cătrinel Domăneanu, Dan Căpătînă, Anca Pînușescu, din anul V Istorie, sînt numai cîteva nume dintr-o ucenicie devotată cercetărilor arheologice. Serile, după binemeritatele ore de odihnă, sînt ocupate deseori cu audierea unor prelegeri ținute ad-hoc de profesori, prelegeri as-

cultate cu nesat de tineri și urmate de cele mai vii și interesante discuții. Tomurile groase sînt consultate pînă tîrziu la lumina pitulită — pentru păstrarea atmosferei — a opaițelor și în nopțile cu lună, plimbările în cetate au devenit o tradiție splendidă desvîrșită de imaginația respectatului profesor, care pune în scenă felurite povești histriene. Atunci, apele încrețite ale lacului Sinoe împrumută strălucirea mistică a lunii, par lina de aur a Colchidului și în sufletul său fiecare participant la spectacol se simte un virtual argonaut...

BORIS DUNĂREANU

Recolta bogată de pepeni se traduce și în acest an la cooperativa agricolă de producție din Bragadiru, regiunea București, în veniturile de zeci de mii de lei

Foto: AGERPRES

JURIUL CEL MAI COMPETENT

PRODUCȚIA

Ne aflăm acum într-o perioadă cînd se hotărîște soarta recoltei de grîu pentru 1967. În vremea cînd sînt și mai accentuate frămîntările pentru „ce” și „cum” se face; în zilele cînd cunoașterea experienței frunțașilor e mai necesară ca orînd.

- Ce anume formează baza producțiilor ridicate de grîu?
- Cît s-a obținut pînă acum, reprezintă oare corespundența dezvoltării bazei tehnico-materiale a regiunii, a experienței acumulate?
- Cum se explică diferențele de producție de la o cooperativă agricolă la alta, în cadrul aceleiași unități — între țările?
- Unde anume trebuie acționat pentru a aduce peste tot producțiile cît mai aproape de „virfurile” realizate în prezent?

Ități numai o parte din idelle ce au fost larg dezbătute la „masa rotundă” organizată de redacția ziarului nostru în colaborare cu Consiliul agricol regional București privind cultura grîului. Au participat: Ing. EFTIMIE VASILESCU, vicepreședinte al Consiliului agricol regional București, Ing. DANILĂ RIPAN, șeful serviciului cereale din cadrul consiliului agricol regional, Ing. SANDU TEODOR, președintele cooperativei agricole „24 Ianuarie” Tigănești, MIRCEA APOSTOLESCU, inginer la cooperativa agricolă din Toporu, GHEORGHE DAVID, inginer la cooperativa agricolă din comuna Grivița, Ing. GHEORGHE TACHE, președintele cooperativei agricole din Cătunești, ION SMEU, inginer la cooperativa agricolă din Satu Mare, PETRE PENA, șef de brigadă la S.M.T. Drăgănești și ION NICOLAE, șef de brigadă la S.M.T. Giurgiu.

FOTOGRAFE

stru principal, ceea ce la 24 de ani nu e puțin lucru. E iubit și apreciat pretutînd. Dar viața aceasta nu mai are nici un gust pentru el. Principalul e viitorul, și viitorul — pentru ceea ce și-a propus — înseamnă politehnică.

Vara 1966. Olaru a venit în vacanță (prima lui „vacanță mare”) la Combinatul din dreapta șoselei, angajîndu-se temporar la mașina lui de fabrică, de prietenii de acolo... Desigur, mai era un motiv: soția lui lucrează tot aici, ea îi dăruise concediul de anii trecut pentru a-i fi alături, la începutul studiului, acum e rîndul lui să-i dăruiască vacanța. Mai ales că între timp au și un copil.

Mi se pare că n-are mai fi nimic de adăugat, deocîndă, deic cel mult o concluzie comună, care unifică din nou coloanele: „pasivitate”, „seriozitate”... „Perspective admirabile”.

Totuși, o ultimă dată, să ne amintim de răscrucea de pe șoseaua Sucevei. Ce-i deosebește pe Dumitrache și Olaru? Ce a făcut ca viața celui de al doilea să se desfășoare pînă acum mai lin, oferindu-i mai multe bucurii și împliniri? Poate că modul de a-și forma, educa și exercita pasiunile. Îndrîjirea este bună, dar în viață nu se înaintează numai cu pumni strîși. Trebuie să știi să preț, firește, însă nu e bine să concentrezi obsesiv, totul, asupra unui punct unic. Victoriile lui Olaru sînt victoriile calmului, echilibrului...

Cel puțin așa credem. Dacă cei doi tineri se vor întîlni, odată, la răscrucea șoselei, și vor sta îndelung de vorbă, probabil că lucrurile vor deveni și mai limpezi... Nu-i exclus ca aceste rînduri să-i determine să se caute, căci, am uitat s-o spunem, deocîndă nu se cunosc.

Tudor Drăgan, unul dintre cei mai buni operatori, la tabloul de comandă al instalației de deshidratare de la Combinatul de celuloză și hîrtie Brăila

MASA ROTUNDĂ PRIVIND CULTURA GRÎULUI

Atuuri pentru premergătoarele timpurii

Unde semănăm? Ități întrebarea ce precede pe toate celelalte în discuția bunilor gospodari. Planta premergătoare, condițiile de sol oferite de o parcelă sau alta fiind primii factori de care obligatoriu trebuie să se țină seama. Referitor la această problemă, ități opiniile participanților la masa rotundă.

MIRCEA APOSTOLESCU: „În cel cînt al de cînd urmărgătoare asupra producției de grîu am ajuns la următoarea concluzie: este mai bune rezultate se obțin atunci cînd grîul se seamănă după o cultură ce părăsește timpuriu terenul: leguminoasă, păioasă etc. Sporul de recoltă ajunge pînă la 25—30 la sută față de cazul cînd planta premergătoare a fost o cultură tîrzie.”

Părerea tovarășului Apostolescu a fost întru totul împărtășită de către cel prezenti, Toarășul GH. DAVID, arăta că la cooperativa agricolă din comuna Grivița, în țările vecine, lucrate la fel, diferența de producție a fost anul trecut de 225 kg/ha, iar anul acesta de 342 kg/ha. De asemenea, la cooperativa din Satu Mare, amintea tovarășul ION SMEU, alegerea cu grijă a plantelor premergătoare a însemnat cîștigul anual de 85 vogaane recoltă; producții medii constante de peste 2.500 kg/ha.

REPORTERUL: Extînzînd la nivelul regiunii calculul realizat de tovarășul SMEU, rezultă că anj la rînd, numai neajărurea acestui factor a însemnat pierderi de ordinul sutelor de vogaane. A constituit această situație un prilej de învătămînte? Mai ales că, pentru perioada următoare cînt al unităților agricole cooperative ale regiunii București e prevăzută să crească cu aproape 400 kg/ha.

EFTIMIE VASILESCU: În toamna trecută am fost determinat de condițiile climatice — cu totul nefavorabile — să semănăm grîul în oricare țară ne se putea pregăti. Anul acesta, însă, în regiune nu avem nici o cooperativă agricolă în care măcar 50 la sută din suprafața rezervată grîului să nu fi fost cultivată cu o premergătoare timpurie. Aceste suprafețe de teren au și fost încă de pe acum pregătite.

DANILĂ RIPAN: De altfel, despre toate acestea se discută

acum amănunțit și în adunările generale de dezbateră a cifrelor de plan pe cinci ani. Asigurînd o bună rotație a culturilor, în perspectivă, vom asigura condiții pentru ca cel puțin 60 la sută din suprafața rezervată culturii grîului să aibă o premergătoare timpurie.

Un adevărat tonic — îngrășămintele

Chimicizarea pătrunde din ce în ce mai mult în agricultură. Cum trebuie folosite îngrășămintele pentru a avea o eficiență maximă?

Părerea unanimă a specialiștilor participanți la masa rotundă a fost aceea că eficiența maximă a folosirii îngrășămintelor pentru regiunea București se asigură atunci cînd cele pe bază de fosfor și potașiu se administrează la cultura premergătoare sau o dată cu arătura de bază, iar azotatul de amoniu și ureea, concomitent cu semănatul, dacă există suficiență umiditate — cum se pare că va fi în această toamnă — sau în mustul zăpezii. O adevărată dispută s-a oat însă în ce privește modul de administrare — întreaga cantitate o dată sau fazial — mărimea dozelor, mijlocul de împărșire.

MIRCEA APOSTOLESCU: Imi susțin ideea că pentru cultura grîului, îngrășămintele pe bază de azot au eficiență mai mică cînd se administrează în mod fazial și mai ales, în doze moderate. Rezultatele din producție mă determină să optez pentru aceste considerente. Cînd am administrat, la hecetar, 200 kg superfosfat și 100 kg azotat de amoniu (50 kg la semănat și 50 kg în mustul zăpezii) am obținut sporul maxim 6—7 kg grîu pentru un kilogram îngrășăminti. La doze de 400 kg superfosfat și 400 kg azotat de amoniu la hecetar s-a realizat un spor de numai 2,5—4 kg pentru fiecare kilogram îngrășăminti folosit.

ION SMEU: Același principiu — care, consider eu e foarte logic — l-am aplicat și noi, la Satu Mare: Mai bine doze mici de îngrășăminti, dar să îngrășăm întreaga suprafață, decît doze mari și numai cîteva țările fertilizate. Si am cîștigat: producțiile medii de peste 2.500 kg/ha din ultimii ani vorbesc de la sine.

REPORTERUL: Așadar, îngrășămintele pot fi considerate un adevărat tonic pentru soiul,

numai decît sînt administrate cu grijă, în doze moderate.

EFTIMIE VASILESCU: Dar să nu se administreze cu mîna ci cu mașinile. Cele 47 S.M.T. din regiunea noastră dispun de suficiente mașini de împărșit îngrășăminti. Să le folosim.

ION SMEU: E foarte rentabil să le utilizăm. Împrășiate uniform, eficiența îngrășămintelor crește. Pe loturile demonstrative, diferențele au ajuns pînă la 50—75 kg la hecetar.

DANILĂ RIPAN: La un hecetar nu înseamnă mare lucru, dar la cele circa 570.000 hectare cultivate cu grîu în regiune — și care pot fi fertilizate — înseamnă ceva...

Sufragii unanime pentru soiurile intensive

GHEORGHE DAVID: În cooperativa noastră agricolă, producția, cîntarul, meru au constituit jurul ce a asigurat recolta. De departe soiurile intensive, între care Bezostai, au răspălit cel mai bine munca depusă. În ultimii trei ani soiul Bezostai a asigurat un spor mediu de recoltă de 2.000 kg la hecetar, față de nr. 301; și de peste o mie kilograme față de celelalte. Acest considerent ne-a determinat să extîndem în cultură — pînă la 80 la sută din suprafață — soiul Bezostai.

Din partea tuturor participanților, sufragii unanime pentru soiurile intensive și îndeosebi, pentru Bezostai. S-a subliniat ideea că în regiunea București sînt create toate condițiile ca întreaga suprafață rezervată grîului să se cultive numai cu soiul intensiv.

90 la sută, grîul e cultura inginerului și a mecanizatorului

Sustinîndu-se această idee — deloc exagerată — foarte puternic ancorată în realitatea vieții, s-au făcut mărturisiri asupra felului în care fiecare din cei prezenti a reușit să satisfacă factorii de agrotehnică și de tehnica culturii grîului.

E foarte potrivit ca fiecare unitate agricolă să cultive, în fiecare an, două sau trei soiuri, în scopul esalonării recoltatului, al punerii mai bine în valoare a condițiilor de climă și sol.

EFTIMIE VASILESCU: În general, concluzia asupra ponderii suprafețelor rezervate fiecărui soi nu se poate desprinde numai după rezultatele unui singur an. În 1962 în regiune noi am pornit cu patru soiuri, în proporții aproape egale. Pe parcurs, ne-am convins care trebuie să aibă înființate. Și acesta este soiul Bezostai — pentru centru și sudul regiunii. Ca urmare va și ocupa, începînd din toamna aceasta, cam 66—67 la sută din întreaga suprafață rezervată grîului. Ne frămîntă însă faptul că pentru zona de nord nu dispunem de un soi complementar intensiv sau semnificativ care să poată fi cultivat cu succes pe soiurile brune. Cred că stațiunile experimentale, specialiștii din această zonă ar trebui să-și facă o problemă din aceasta, să amenajeze sau să creeze un soi potrivit. Nevoile producției o prind!

PETRE PENA: Faptul că în ultimii trei ani, din brigada noastră n-a mai plecat nici un tractorist, că înalinea fiecărei campanii am organizat adevărate seminarii asupra lucrărilor ce urmau a fi executate, că tractoriștii le-au fost repartizate pe mulți ani la țările unde lucrează a contribuit mult la realizarea producțiilor medii de grîu ce au depășit, în fiecare din acești ani, 1.900 kg la hecetar.

MIRCEA APOSTOLESCU: Fără cercetare proprie, eu găsesc că un inginer are milîne legate. În ultimii cinci ani, eu am efectuat aproape o sută de experiențe. Pot spune acum, fără să gresesc, ce soi și ce doze de îngrășăminti se pot administra într-o țară sau alta, la ce adîncime să se are și care este premergătoarea cea mai bună. În trecută fie spus, arătura superficială, la 16—18 cm. acîncime este cea mai potrivită pentru cultura grîului.

ION SMEU: După mine, mărirea cointeresării mecanizatorilor pentru executarea lucrărilor de calitate a fost factorul determinant. Pentru depășirea producției, la cooperativa agricolă unde lucrez, se repartizează fiecărui tractorist o anumită cantitate de produse din cultura la care a lucrat și s-au obținut producții ridicate.

REPORTERUL: Se mai procedează undeva la fel?

(Toti participanții au răspuns afirmativ).

Poate nu numai acest lucru a influențat, dar e de remarcă faptul că acolo unde mecanizatorii au fost stimulați pentru executarea unor lucrări de calitate și prin cantitățile de pro-

Particularitățile, o scuz?

REPORTERUL: Statistica arată concret că în regiunea București producțiile de grîu au sporit foarte mult în anii din urmă — cu aproape 500 kg la hecetar. Totuși, există încă diferențe foarte mari de producție. În raionul Tr. Măgurele, spre exemplu, producția realizată în acest an a fost inferioară celei din raionul Alexandria cu aproape 250 kg la hecetar, deși se dispune de aceleași condiții la Tigănești, cooperativa agricolă „24 Ianuarie” a realizat un spor de aproape 500 kg la hecetar față de vecina ei „8 Martie”. Care prileciți practicieni, cum explicați asemenea lucruri? Unde credeți că ar trebui acționat pentru ca mediul să se apropie, peste tot, de actualele „virfuri”?

TACHE GHEORGHE: Cred că asupra motivelor subiective care se camufleză meru eu expresia „particularități”.

TEODOR SANDU: S-a luat ca exemplu cooperativa unde lucrez eu și cea vecină, „8 Martie”. Din ce vrea să spun, concret, eu ce cauză la această unitate producția de grîu a fost mai mică. Intîi că vecinii n-au

duse repartizate, recoltele obținute întrec cu cîteva sute de kilograme la hecetar pe cele ale unităților unde nu s-a procedat așa. Se pare că și aceasta este o rezervă de sporire a producțiilor de grîu la hecetar. N-are fi rău să fie peste tot luată în studiu.

de artă populară, unelte de vîntătoare, vechi răboaje pentru „contabilitatea” stînilor, unelte folosite cu secole în urmă de oieri și de pășunite

Ceahlăului conturează de vizitatorilor cîteva elemente de prim-ordin ale locurilor de pe meleagurile regiunii care vor sta fără îndoială la baza

unei viitoare secții etnografice a muzeului lui atî de cunoscut în țară și strălucite prin exponatele sale.

Tr. P.

COLECȚIE ETNOGRAFICĂ

de artă populară, unelte de vîntătoare, vechi răboaje pentru „contabilitatea” stînilor, unelte folosite cu secole în urmă de oieri și de pășunite

de artă populară, unelte de vîntătoare, vechi răboaje pentru „contabilitatea” stînilor, unelte folosite cu secole în urmă de oieri și de pășunite

de artă populară, unelte de vîntătoare, vechi răboaje pentru „contabilitatea” stînilor, unelte folosite cu secole în urmă de oieri și de pășunite

de artă populară, unelte de vîntătoare, vechi răboaje pentru „contabilitatea” stînilor, unelte folosite cu secole în urmă de oieri și de pășunite

de artă populară, unelte de vîntătoare, vechi răboaje pentru „contabilitatea” stînilor, unelte folosite cu secole în urmă de oieri și de pășunite

de artă populară, unelte de vîntătoare, vechi răboaje pentru „contabilitatea” stînilor, unelte folosite cu secole în urmă de oieri și de pășunite

de artă populară, unelte de vîntătoare, vechi răboaje pentru „contabilitatea” stînilor, unelte folosite cu secole în urmă de oieri și de pășunite

de artă populară, unelte de vîntătoare, vechi răboaje pentru „contabilitatea” stînilor, unelte folosite cu secole în urmă de oieri și de pășunite

de artă populară, unelte de vîntătoare, vechi răboaje pentru „contabilitatea” stînilor, unelte folosite cu secole în urmă de oieri și de pășunite

de artă populară, unelte de vîntătoare, vechi răboaje pentru „contabilitatea” stînilor, unelte folosite cu secole în urmă de oieri și de pășunite

de artă populară, unelte de vîntătoare, vechi răboaje pentru „contabilitatea” stînilor, unelte folosite cu secole în urmă de oieri și de pășunite

de artă populară, unelte de vîntătoare, vechi răboaje pentru „contabilitatea” stînilor, unelte folosite cu secole în urmă de oieri și de pășunite

de artă populară, unelte de vîntătoare, vechi răboaje pentru „contabilitatea” stînilor, unelte folosite cu secole în urmă de oieri și de pășunite

celor mai importante lucrări agricole.

NICOLAE ION: Producțiile reflectă și pregătirea celor ce au lucrat terenul. Deci, asupra pregătirii profesionale, cred eu, ar trebui acționat. Mai ales la mecanizatorii acest lucru este foarte important. Eu as propune ca înaintea începerii principalelor lucrări agricole lucrări tracteriste să fie obligat să susțină un examen. În funcție de calificativ să se repartizeze și lucrările ce le va executa. Sigur că astfel se va crea diferențiere și la salarizare, și nîmănu nu-i convine cînd cîștigă puțin.

Discuțiile, fie că s-au referit la soiuri, la modul de pregătire a terenului, la administrarea îngrășămintelor sau la planta premergătoare au polarizat la una și aceeași idee: în regiunea București — ca de altfel în întreaga țară — există condiții pentru ca producția de grîu să crească. O dovedesc recoltele obținute de gospodăriile agricole de stat, de foarte multe cooperative agricole. Pentru a se obține succesul dorit chiar din anul viitor, este nevoie însă de întreprinderi unor importante acțiuni la care, sub îndrumarea organizațiilor U.T.C., tineretul din cooperativele agricole și stațiunile de mașini și tractoare au datorita să-și aducă din plin contribuția.

Așa cum se sublinia în Rezoluția celui de-al VIII-lea Congres al U. T. C., pentru fiecare tînar, este o chestiune de înaltă conștiință ca la locul său de muncă să-și aducă din plin contribuția, să-și realizeze cu depășiri sarcinile ce-i revin. Și acțiunea ce se desfășoară acum în agricultură este o foarte importantă șantier pe care fiecare tînar are datorita să lucreze cu conștiințiozitate, cu întreaga sa capacitate.

Ing. GH. FECIORU

● Știri însemnări com
entarii ● Știri însemn
ări ZILNIC com
ent arii
● Știri însemnări com
entarii ● Știri însemnări

DE PESTE HOTARE

Vizita în Italia a ministrului afacerilor externe al României

ROMA 6. — Corespondenții Agerpres, I. Mărgineanu și G. Fastore, transmit: Luni seara, ministrul de externe al Italiei, Amintore Fanfani, și soția, au oferit în sala Belvedere de la Vila Madama un dineu în onoarea ministrului de externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu și a soției sale.

La dineu au participat persoanele care însoțesc pe ministrul de externe român, ambasadorul României la Roma, Cornel Burtică, cu soția, și membri ai ambasadei.

Din partea italiană au participat miniștrii Piccioni, Fieracini, Tremeloni, subsecretarii de stat la externe Lupis, Oliva și Zagari, ambasadorul Italiei la București, Nicolo Moscato, funcționari superiori din ministerul Afacerilor Externe și numeroși reprezentanți ai lumii economice, printre care Petrilli — președintele I.R.I., Boldrini — președintele E.N.I., Donati — președin-

tele Institutului pentru comerț exterior, Agnelli — președintele concernului Fiat, Luraghi — președintele concernului Alfa Romeo și alții.

Toasind în cinstea ministrului de externe al României, Corneliu Mănescu, ministrul de externe al Italiei, Amintore Fanfani, a spus:

„In numele guvernului italian și al meu personal am plăcerea să vă adresez dv. și distinselor dv. soții cea mai prietenească și caldușoară urare de bun venit la Roma, unde sint încă atât de eficace și vii amintirile legăturilor dintre Italia și România. Ele au fost atât de intense în antichitate, în evul mediu și chiar într-un trecut nu atât de îndepărtat.

Problemele arzătoare ale menținerii echilibrului internațional — a spus ministrul de externe italian — ale căutării de moduri realiste de coexistență și de cooperare pentru progres, ale efortului tenace pentru eliminarea obstacolelor persistente și serioase care stau în calea triumfului păcii universale valorifică în ochii observatorilor atenți — cum trebuie să fim cu toții — elementele care sînt comune patrimoniului de antică civilizatie și cultură pe care astăzi le refacem aici.

Aceste probleme ne solicită să nu evităm să folosim respectivele elemente în folosul relațiilor noastre reciproce și al promovării sprijinului pe care putem și trebuie să-l dăm îmbunătățirii raporturilor între toate popoarele bătrînilor noastre continente și ale întregii lumi.

Pentru ca afinitățile amintite să poată acționa cu eficacitate, Europa și lumea anului 1966 oferă, de fapt, domenii fecunde de activitate în sectorul economic, tehnico-științific și cultural, fără a exclude cooperarea politică care se poate verifica încă pe terenul dificil, dar de neînlocuibil și mereu util, al Națiunilor Unite. Această cooperare diferențiată pe sectoare se poate, desigur, inscrie într-un dialog pe care îl dorim mereu mai puțin dificil și mai aprofundat, îndreptat spre consolidarea bazelor actuale cooperării europene, chiar dacă solicită o atență căutare a timpului, a modului și metodelor, a obiectivelor pentru a promova inițiative în măsură să consolideze pacea în securitate și cooperarea în prosperitate și tuturor popoarelor continentului nostru, a tuturor popoarelor lumii.

În încheiere, Amintore Fanfani a exprimat urarea ca înțelegerea miniștrilor de ex-

terne ai României și Italiei să consolideze prietenia între cele două popoare și să faciliteze aportul lor la progresul Europei în toate domeniile.

Multumind pentru cuvintele de salut rostite de Amintore Fanfani, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a evocat prietenia tradițională dintre poporul român și poporul italian, care are rădăcini în vechi și rodnice legături economice și culturale facilitate de originea comună, de afinități de limbă. Preocupările pentru stimularea raporturilor prietenești dintre România și Italia, a spus vorbitorul, răspund intereselor reciproce ale celor două țări. În același timp, aceste preocupări se înfîlesc și se leagă cu grija pentru destinele colaborării pașnice între toate statele.

Nol considerăm că toate statele mari și mici, interesate în menținerea unor raporturi de colaborare pașnică între țări, au datorita să contribuie la apărarea principiilor independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, singura bază rațională pe care se poate clădi o securitate durabilă în lume. Sintem conșinși, a continuat C. Mănescu, că pe această cale se pot face pași însemnați și în scopul rezolvării uneia dintre cele mai arzătoare probleme internaționale, securitatea europeană, în care România este profund interesată. Pornind tocmai de la asemenea considerente, România a depus și depune eforturi consecutive pentru dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate și colaborare între țările din zona balcanică și a Mării Adriatice.

Ministrul de externe al României a exprimat apoi satisfacția pentru sprijinul pe care guvernul italian l-a acordat rezoluției inițiate de România la O.N.U. cu privire la acțiunile pe plan regional, subliniind că aceasta este de bun augur pentru viitorul cooperării noastre în organizațiile internaționale, și în general pe arena mondială, în vederea înfăptuirii unei păci și securități trainice în Europa și în lumea întreagă. În încheiere, vorbitorul și-a exprimat convingerea că raporturile de prietenie și colaborare între România și Italia se vor dezvolta multilateral, servind atât interesele fundamentale ale popoarelor noastre, cât și ale cooperării și bunei înțelegeri dintre toate popoarele.

PE SCURT

Agencia France Presse anunță că primul ministru al R.S.A., Hendrik Verwoerd, a fost atacat de o persoană înarmată cu un cuțit în plină sesiune a parlamentului sud-african. Verwoerd a primit o lovitură de cutit în regiunea gîtului. Premierul sud-african a fost transportat de urgență la spital. Președintele Parlamentului sud-african a declarat că starea sănătății lui Verwoerd este gravă. El a precizat că „nu crede ca primul ministru să mai supraviețuiască”.

Agencia A.T.A. informează că luni seara, ministrul Educației și Culturii al R. P. Albaniei a oferit un dineu în cinstea membrilor ansamblului folcloric de amatori „Argeșul” din Pitești, care a înțreprins un turneu în această țară.

La Palatul Națiunilor au început luni lucrările celei de-a 4-a sesiuni a Comitetului O.N.U. pentru locuințe, construcții și sistemizare, organism specializat al Consiliului economic și social al O.N.U. Participă delegați reprezentând cele 21 de state membre ale Comitetului, printre care și România. La propunerea reprezentantului Franței, sprijinit de reprezentanții R.A.U., U.R.S.S. și Indiei, șeful delegației române, dr. arb. Alexandru Budisteanu, a fost ales în unanimitate în funcția de președinte al Comitetului.

După cum anunță agenția B.T.A., la Sofia a sosit luni o delegație economică iraniană condusă de avioanele americane, care au bombardat în cursul zilei provincia Nam Dinh și Ha Nam din R. D. Vietnam.

Agencia V.N.A. anunță că la 5 septembrie, forțele armate vietnameze au dobicit două dintre avioanele americane, care au bombardat în cursul zilei provincia Nam Dinh și Ha Nam din R. D. Vietnam.

Potrivit unui raport suplimentar, la 3 septembrie unități ale Armatei Populare Vietnameze au dobicit alte două avioane americane în provincia Ha Tinh.

Astfel, numărul total al avioanelor americane dobicite pe teritoriul R. D. Vietnam se ridică la 1395.

La 5 septembrie a sosit la Varșovia o delegație guvernamentală economică daneză condusă de Lars Jensen, ministrul comerțului. În timpul vizitei vor avea loc tratative în legătură cu colaborarea economică și schimbările comerciale dintre cele două țări.

La 5 septembrie a sosit la Varșovia o delegație guvernamentală economică daneză condusă de Lars Jensen, ministrul comerțului. În timpul vizitei vor avea loc tratative în legătură cu colaborarea economică și schimbările comerciale dintre cele două țări.

Tentativă de lovitură de stat în Siria

Postul de radio Damasc, citat de agenția M.E.N., a anunțat marți dimineața că liderii ai aripilor de dreapta a Partidului baasit au încercat să organizeze o lovitură de stat.

Tentativa a eșuat, a anunțat postul de radio. Un grup de foști conducători baasiti, printre care Michel Aflak, Salah el Bitar și Munif el Razzaz, acuzați de a fi participat la încercarea de lovitură de stat au fost sprijiniți de elemente militare din anturajul lui Amin el Hafez (fostul șef al statului) pentru a înlătura actualul regim din Siria, anunță postul de radio.

Studentii din Phenian

Pe dealul Moranbon se înalță corpurile albe de clădire ale Universității Kim Ir Sen. Acest palat al științei este utilat cu aparate moderne, expresia grîii puterii populare pentru tineret. Universitatea ocupă o suprafață de 300 000 mp.

În corpul nr. 1 funcționează 470 săli de curs, laboratoare, cabinete, aule, în care învață aproximativ 2 000 de studenți. Aici sînt — ca să zicem așa — facultățile de primă necesitate: de fizică, biologie, geografie și geologie.

Studentii și profesorii universității nu se mulțumesc cu experiențele prevăzute în programul de studii, ci deslășoară o importanță activitate științifică. Astfel, la cabinetul de fizică studenții fac experimente industriale cu vînalon, caută metode mai eficiente pentru fabricarea lui.

Facultatea noastră are 99 de laboratoare, declară docentul de fizică An Cen Su, avem toate condițiile pentru activitatea de cercetare științifică.

Studentii au creat cercuri științifice, în vederea ridicării nivelului tehnico-științific al pregătirii lor. Ele lucrează sub conducerea directă a instituțiilor specializate. Sint așa-numitele institute de cercetări științifice studențești care îmbină năzuința tineretului spre culmele științei și entuziasmul lor cu pasiunea pentru specialitatea aleasă.

În toamna aceasta, Universitatea de pe Moranbon va funcționa cu capacitatea deplină — cîteva mii de studenți vor lucra cu aparate moderne, vor audia cursuri în aulele vaste, strădindu-se să devină buni specialiști.

„Valoarea tacerii”

„Dezertări”? Ferească Dumnezeu!

„Defecțiuni”? Expresia e prea farsă.

„Fenomene de descompunere”? Cuvintele sînt groaznice de amenințătoare.

Concluzia? „Tăcerea e de aur”.

În felul acesta a luat naștere la Saigon deontologia militară.

După cum se știe, deontologie, în sens medical, este știința regulilor de comportare a medicului față de bolnav. Psihicul bolnavului trebuie cruțat. În prezența bolnavului, medicii trebuie să-și dea seama despre starea sănătății lui folosind expresiile cele mai blânde cu putință. Dar, firește, cu trebuie să acționeze fiind seamă de starea reală.

Deontologii militari sudvietnamezi se bazează pe un principiu intrucivă diferit: dacă nu vorbești despre ceva, înseamnă că acest ceva nu există. Nu se vorbește despre zecile de mii de dezertări din arț saigoneze, înseamnă că aceste dezertări nu există. Nu se vorbește despre „defecțiunile” din rîndul trupelor saigoneze (se știe că unități întregi trec de partea forțelor patriotice) înseamnă că toate acestea nu există.

Într-o informație transmisă din capitala sud-vietnameză, ziarul NEUE ZÜRCHER ZEITUNG relevă că autoritățile de la Saigon au adoptat un „regulament special” pentru presa și radio prin care se interzice total folosirea de expresii ca „dezertare”, „defecțiuni” sau „fenomene de descompunere în armată”. Asemenea cuvinte trebuie șterse din vocabular și, potrivit indicațiilor oficialităților saigoneze citate de ziarul elvețian, „nu trebuie să figureze în nici un mijloc de informație scris sau oral”.

Glumă? Niciodată! Insuși generalul Ky, șeful jutei saigoneze, a ținut să releve în public importanța noller măsurii pentru „restabilirea încrederii în capacitatea armatei” (saigoneze n.n.) El a repropoat ziaristilor sud-vietnamezi și corespondenților presei străine că „nu înțeleg întotdeauna valoarea tăcerii”.

Nu știm dacă ziaristii care l-au ascultat pe Ky au înțeles mai bine „valoarea tăcerii”. În schimb ei au avut ocazia să înțeleagă cu cea mai mare ușurință că junta sud-vietnameză este alarmată de amploarea dezertărilor și descompunerii din sinul armatei saigoneze.

EM. RUCĂR

Revenire

Pentru că, timp de cîtiva ani, realizase o anumită stabilitate economică și pentru unele similitudini în sistemul de guvernare, Uruguayul a fost denumit „Elveția Americii Latine”. Dar, de mai bine de un an, dificultățile economice și-au tăcut apariția una cite una și la cele din urmă fenomenul l-a spus pe nume: criză. Uruguayul nu mai era „oaza înaltă” a subcontinentului, în schimb își mai păstra titlul de Elveție, intruct persista cel de-al doilea element comparativ, referitor la organizarea conducerii statului. De cîteva zile însă și acest din urmă element poate fi considerat dispărut. În America Latină nu mai există nici o Elveție.

Sistemul uruguayan de guvernare a fost preînțat, pentru prima dată, cu o jumătate de secol în urmă, de către Jose Batlle y Ordóñez, pe atunci președinte al țării. Scopul reformei propuse de Ordóñez era acela de a pune capăt ambițiilor dictatoriale ale diferiților politicieni, între care se ducea o permanentă luptă pentru putere. Ideea a fost pusă în practică abia în 1952, de către fiul lui Ordóñez, Luis Batlle Berres. Acesta, la expirarea mandatului său de președinte al țării, a prestat puterea executivă unui Consiliu național de guvernămînt, alcătuit din 9 membri, dintre care 6 aparținau partidului (sau partidelor) cîștigătoare în alegeri, iar 3 reprezentau opoziția. Potrivit prevederilor constituției, introduse cu acest prilej, Consiliul era relanoit prin alegeri generale, la fiecare patru ani. Partidul de președinte al Consiliului era ocupat, în decursul celor 4 ani, pe rînd, de fiecare din partidele învingătoare în alegeri. Hotărîrile erau luate cu majoritatea de voturi.

Sistemul nu putea să nu devină pînă la urmă incomod pentru cercurile de atac, reprezentate de partidele Blancos și Colorados, care de nouă decenii se rînduiau aproape sistematic la putere. Și, cum situația economică a Uruguayului continua să se înrăutățească, s-a găsit că vinovatul este tocmai sistemul de guvernare. Au început apoi atacurile vehemente împotriva Consiliului național de guvernămînt, susținute chiar de unii membri ai acestui organism, dublate cu cereri ale va reveni la sistemul prezidențial. În acest scop grupările politice au întocmit proiecte proprii de reformă a constituției.

Forțe recent, parlamentul uruguayan a aprobat unul dintre proiecte (rezultat din contropoziția unor planuri propuse de partidele Blancos și Colorados și de o fracțiune a partidului democrat creștin) care prevede înlocuirea actualului sistem colegial cu sistemul prezidențial. În esență reforma poate fi considerată ca înfăptuită, intruct și celelalte proiecte prevedeau înlocuirea. Mai rămîne însă confruntarea de la 27 noiembrie, data alegerilor generale. Cu acest prilej proiectele prezentate vor fi supuse unui plebiscit, pentru a se vedea care din ele va sta la baza modificării constituției.

Asadar, la vîloarea alegerii în Uruguay va fi ales un președinte și nu un Consiliu de guvernămînt. Printre candidații probabili la președinție se numără Alberto Hober, reprezentant al partidului Blancos, ultimul președinte al Consiliului de guvernămînt, Oscar Gestido, lider al partidului Colorado și senatorul Alberto Abdala.

ION D. GOIA

Congresul mondial de sociologie

La Evian, în Franța, s-a deschis cel de-al VI-lea Congres mondial de sociologie. Organizat de Asociația internațională de sociologie, sub patronajul U.N.E.S.C.O., Congresul reunește aproape 2 000 de sociologi din întreaga lume și au fost anunțate 600 de comunicări științifice.

Din țara noastră participă o delegație condusă de Costin Murgescu, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, președintele Comisiei de științe economice și cercetări sociologice a Consiliului Național al cercetării științifice.

În sediul Casei Congreselor,

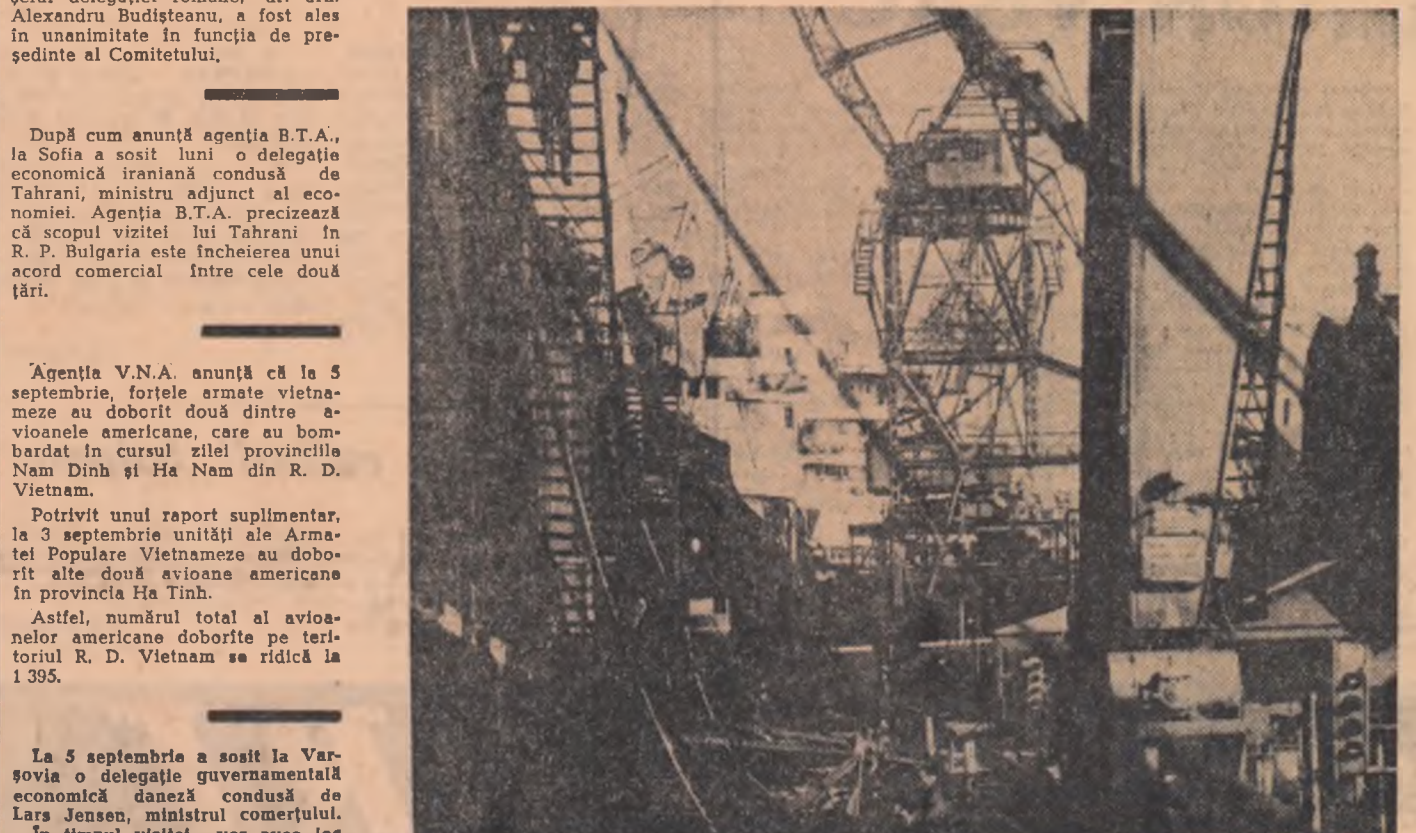
în care se desfășoară lucrările acestei manifestări internaționale — s-a deschis o expoziție, cuprinzînd aproximativ 3 000 de cărți și reviste de specialitate, apărute în toate țările. De un deosebit interes se bîcură standul românesc, organizat de Comitetul național de sociologie din România. Standul cuprinde ultimele numere din „The Roumanian Journal of Sociology”, numeroase comunicări pregătite de sociologii români pe marginea tematicii congresului, volume dedicate lui D. Gusti, publicații ale Centrului de calcul economic și cibernetic economic etc.

Ministrul sud-african al justiției, d-l Vorster, are toate motivele să fie îngrijorat. „Legalitatea” așa-zisului decret prin care se instaurează interdicția de tot felul pentru oricare persoană ce se opune politicii de apartheid a fost pusă din nou la îndoială. Scandalul a luat proporții. S-au făcut auzite glasuri, atât în cercurile politice cit și în presă, care cereau lui Vorster să demisioneze. Și toate acestea în legătură cu „cazul” lui Ian Robertson, fostul președinte al Uniunii naționale a studenților din Africa de Sud.

Pînă în prezent un număr de 488 de persoane, în cea mai mare majoritate albi, au căzut victime ale decretului rasist sud-african. Ele sînt obligate să locuiască în districte stabilite dinainte și trebuie să se prezinte cu regularitate la poliție. Ele nu au dreptul să ia cuvîntul în public, să publice articole în ziare, sau să se găsească decît în compania unei singure alte persoane. Populația R.S.A. trebuie să accepte aceste hotărîri ca și „motivarea” Ministerului Justiției, potrivit căreia, fiecărui interdicție are la bază

„motive serioase și temeinice analizate.”

Dar iată că recent, opinia publică din R.S.A. a avut un nou prilej să judece în lumina adevărului, regimul rasist de la Pretoria. Aceasta s-a întimplat cînd ministrul justiției, B. J. Vorster a fost obligat să dea explicații în public în cazul lui Ian Robertson care a iritat guvernul prin invitația adresată senatorului Robert Kennedy de a vizita R.S.A. Vorster s-a ferit să facă vreo leagătură între ordinul de interdicție și invitarea lui Kennedy. El a lăsat să se înțeleagă că Robertson a fost

R. P. POLONĂ: Finisarea unui vas la șantierul naval din Gdansk

U.R.S.S.: La Moscova a fost terminată construcția primei case experimentale din elemente vibrolaminatate. Ea are 348 apartamente. În fotografie: noua construcție

Vientiane sub apă

Agenciale de presă informează că de la începutul acestui secol orașul Vientiane, capitala Laosului, nu a suferit asemenea inundații ca acelea de anul acesta. Fluviul Mekong alimentat de plozi torențiale, și-a părăsit albia. Capitala țării a fost inundată aproape în întregime, rămînd doar cinci insule unde s-au refugiat mai mult de 10 000 de persoane împreună cu bunurile lor.

Actualități braziliene

Guvernul brazilian a anunțat o serie de măsuri vizînd diversificarea producției agricole a țării. Se preconizează reducerea culturilor de cafea și cultivarea pe terenurile eliberate a orezului, porumbului, fasolei soia, bumbacului etc. Banca Braziliei va acorda credite sporite pentru procurarea de mașini agricole, îngrășăminte, insecticide agricultorilor care vor acționa în direcția diversificării producției agricole.

Recent a fost dat parțial în funcțiune în apropiere de Rio de Janeiro complexul Guandu. Este vorba de un mare canal de aducțiune, de o uzină și cîteva rezervoare. Complexul acesta e menit să pună capăt crizei energetice de apă potabilă de care suferă marea oraș brazilian. Cu o lungime de 36 km canalul Guandu nu e alcătuit din tuburi ci este săpat în rocă la o adîncime de 60 m. Construcția lui s-a realizat cu prețul unor mari eforturi prin munca a 8 000 de oameni. Acum, o dată cu intrarea în funcțiune a canalului, orașul va primi un spor de 800 milioane de litri de apă pe zi, care însă constituie numai o treime din capacitatea totală a proiectului, la care se va ajunge treptat.

Exporturile Braziliei în primele cinci luni ale anului în curs au totalizat 696 milioane dolari față de 517 milioane dolari în perioada corespunzătoare a anului trecut.

Potrivit statisticilor, în același interval de timp, și importurile au înregistrat o creștere de circa 108 milioane dolari. Ca urmare, la sfîrșitul primelor cinci luni ale anului, balanța comercială a Braziliei s-a încheiat cu un sold activ de 168 milioane dolari față de 98 milioane dolari cit reprezentă la sfîrșitul lunii mai 1965.

I. RETEGAN